

σε· καὶ ὅταν περιπλακεῖς με καταφιλήσῃς, πάλιν πρὸς ἑμαυτὴν τάναντία λέγω 'οὗτός ἐστιν ὁ πολιορκητής; οὗτός ἐστιν ὁ ἐν τοῖς στρατοπέδοις; τοῦτον φοβεῖται ἢ Μακεδονία, τοῦτον ἢ Ἑλλάς, τοῦτον ἢ Θράκη; νῆ τὴν Ἀφροδίτην, σήμερον αὐτὸν τοῖς αὐλοῖς ἐκπολιορκήσω καὶ ὄψομαι τί με διαθήσει' ...

Μᾶλλον εἰς τρίτην, παρ' ἐμοὶ γὰρ δειπνήσεις, δέομαι. τὰ Ἀφροδίσια ποιῶ ταῦτα τὰ κατ' ἔτος, καὶ ἀγῶνα ἔχω ἀεὶ τὰ πρότερα τοῖς ὑστέροις νικᾶν. ὑποδέξομαι δὴ σε ἐπαφροδίτως καὶ ὡς ἐνὶ μάλιστα ἐπιφανῶς, ἂν μοι περιουσιάσαι γένηται ὑπὸ σοῦ, μηδὲν ἄξιον τῶν σῶν ἀγαθῶν ἐξ ἐκείνης τῆς ἱερᾶς νυκτὸς ἔτι πεποιηκυῖα, καίτοι σοῦ γε ἐπιτρέποντος ὅπως ἂν βούλωμαι χρῆσθαι τῷ ἐμῷ σώματι· ἀλλὰ κέχρημαι καλῶς καὶ ἀμικτως πρὸς ἑτέρους. οὐ ποιήσω τὸ ἐταιρικὸν οὐδὲ ψεύσομαι, δέσποτα, ὡς ἄλλαι ποιοῦσιν. ἐμοὶ γὰρ ἐξ ἐκείνου, μὰ τὴν Ἄρτεμιν, οὐδὲ προσέπεμψαν ἔτι πολλοὶ οὐδὲ ἐπέειρασαν αἰδούμενοί σου τὰς πολιορκίας.

Ὅξυς ἐστὶν Ἔρως, ὃ βασιλεῦ, καὶ ἐλθεῖν καὶ ἀναπτῆναι. ἐλπίσας πτεροῦται, καὶ ἀπελπίσας ταχὺ πτερορρυεῖν εἶωθεν ἀπογνωσθεῖς. διὸ καὶ μέγα τῶν ἐταιρουσῶν ἐστὶ σόφισμα, ἀεὶ τὸ παρὸν τῆς ἀπολαύσεως ὑπερτιθεμένης ταῖς ἐλπίσι διακρατεῖν τοὺς ἐραστάς. πρὸς ὑμᾶς δὲ οὐδὲ